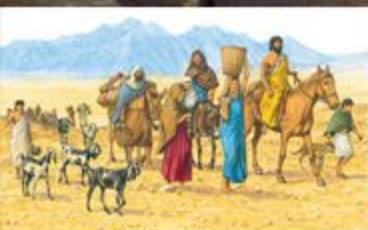

ఆర్యుల దురాక్రమణలో నిర్వహితులైన సింధు-ఉరత్తు ప్రజల ప్రస్థానం

**సింధు నుంచి
సింధువు వైపు..!**

- ఐందోళం ప్రచారం

సింధు నుంచి సింధువు వైపు...!

(ఆర్యుల దురాక్రమణకు నిర్వాసితులైన
సింధు-హరప్పా ప్రజల ప్రస్థానం)

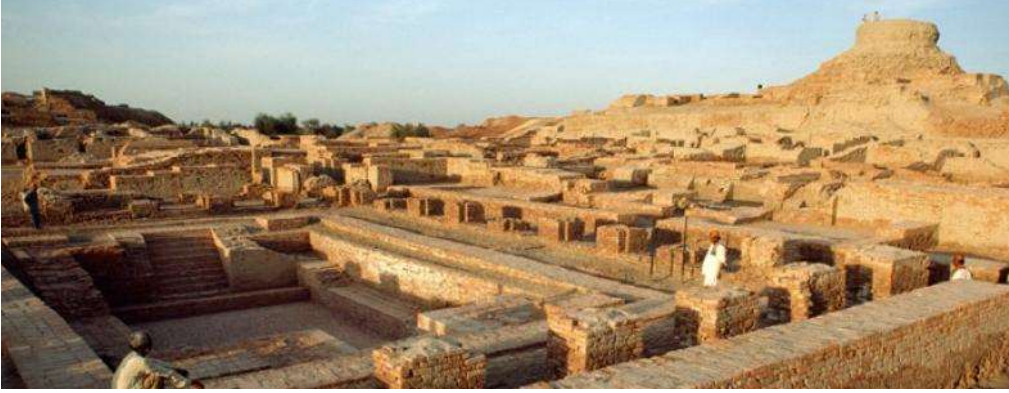
బెందాళం క్రిష్ణారావు

మనవి

ఈ వ్యాసం ప్రత్యేక కథనంగా 16 సెప్టెంబర్, 2018న ప్రజాశక్తి దినపత్రిక "స్నేహ" ఆదివారం అనుబంధంలో కవర్ స్టోరీ రూపంలో ప్రచురితమైంది. ఇది ప్రస్తుతం అలభ్యం కావడం వల్ల.. దీని సమకాలీనత ఇంకా ఉండడం వల్ల ఈ రూపంలో పాఠకులకు అందుబాటులో ఉంచే ప్రయత్నం తప్ప ఇందులో మరింకే కారణమూ లేదు. చారిత్రక ఆధారాలతో విశ్లేషించే ఈ వ్యాసం పాఠకుల్లో మరింత అవగాహన పెంచగలదని ఆశిస్తూ....

- బెందోళం క్రిష్ణారావు

సింధు నుంచి సింధువు వైపు..!

చరిత్ర... మానవ జీవన గమనానికి దర్పణం. అది నిరంతర చైతన్య స్రవంతి. ఎన్నో లక్షల సంవత్సరాల కిందట జీవ పరిణామంలో హోమోసేపియన్లుగా మారిన మానవ సమూహాలు ఆఫ్రికా ఖండం నుంచి తొలి అడుగేసి ప్రపంచంలో తమకు నివాసయోగ్యమైన ప్రాంతాల్లో కాలుపెట్టాయి. అప్పటినుంచీ ఇప్పటివరకూ మానవ సమూహాలు నిరంతరం సంచరిస్తూనే ఉన్నాయి. అనుకూలమైన చోట స్థిర మజిలీలు ఏర్పాటు చేసుకోవడంతోపాటు మరింత అనుకూలమైన ప్రాంతాలకు వలస వెళ్లి అక్కడ స్థిరపడుతుండడం ఇదో నిరంతర ప్రక్రియే. ఈ అన్వేషణ ఎల్లప్పుడూ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఇప్పటివరకూ చదువుకుంటున్న చరిత్ర చాలావరకూ పాలకులు, ప్రభువులకు అనుకూలంగా, శ్రామిక ప్రజా సమూహాలకు వ్యతిరేకంగా పుస్తకాల్లో రూపుదిద్దుకున్నదే. అయితే చరిత్రని తవ్వితీసే పురావస్తు శాస్త్రవేత్తలకు జన్యశాస్త్రం, మైక్రోబయాలజీ, నానోటెక్నాలజీ తదితర వైజ్ఞానిక శాస్త్రాల సహకారంతో జరుగుతున్న పరిశోధనలు నూతన అంశాలను వెలుగులోకి తీసుకురావడానికి ఎంతగానో తోడ్పడుతున్నాయి. చరిత్రలో తమ భాగస్వామ్యం ఏమిటి? తమ మూలాలు ఎక్కడ నుంచి ఎక్కడికి ప్రస్థానం సాగిస్తున్నాయి? వంటి ఎన్నో విశేషాలను ప్రజలు తెలుసుకుంటున్నారు. ద్రావిడులైన దక్షిణ భారత ప్రజల మూలాలు సింధు నాగరికతకు చెందినవని ఇప్పటికే పలు పరిశోధనలు రుజువు చేస్తున్న నేపథ్యంలో సింధు నదీ పరీవాహక ప్రాంతాల నుంచి ఆనాటి ప్రజలు సింధువు(సముద్రం)వైపుగా దక్షిణభారత ప్రాంతాలకు చేసిన ప్రస్థానమే ఈ కథనం.

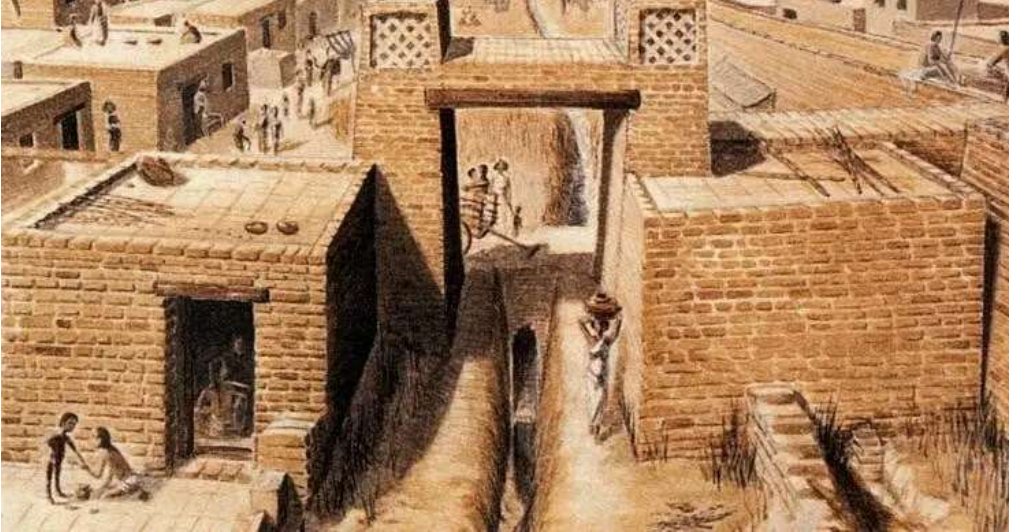
'హరప్పా-మొహెంజొదారో
క్రో-మాన్యాన్ గుహ ముఖాల్లో
చారిత్రక విభాత సంధ్యల
మానవ కథ వికాసమెట్టిది?

ఇతిహాసపు చీకటికోణం
అట్టడుగున పడి కన్పించని
కథలన్నీ కావాలిప్పుడు!
దాచేస్తే దాగని సత్యం...' అంటారు మహాకవి శ్రీశ్రీ 'దేశచరిత్రలు' గీతంలో....

అయితే, గత కొన్నేళ్లుగా తమ సాహిత్యాలను, అందులోని పట్టకథలను ప్రస్తావిస్తూ వివిధ మతాలవాదులు ఎన్ని రకాల వక్రభాష్యాలు చెబుతున్నా చరిత్ర గుర్తులు సత్యాన్నే నినదిస్తుంటాయి. రకరకాల ఇజాల మధ్య నిజాలను సమాధిచేసే పాలకులు ప్రజల చరిత్రను ఎంత మసిపూసి మారేడుకాయగా మార్చాలని ప్రయత్నాలు చేసినా ఎప్పటికప్పుడు పరిశోధనల్లో నిగ్గుతేలే వాస్తవాలు వారి కుటిలతత్వాన్ని బయటపెడుతూనే ఉంటాయి. పాతబడ్డ పురాణాలే చరిత్రంటూ ఎంత ప్రచారం జరిగినా అవన్నీ కల్పనలేనని వాటిలో శాస్త్రీయ లేనేలేదని పురావస్తు, చారిత్రక పరిశోధనలు రుజువు చేస్తూనే ఉన్నాయి. సామాజిక శాస్త్రాల్లో అతి ముఖ్యమైనది 'చరిత్ర'. అదిప్పుడు సాంకేతిక విజ్ఞానపు వెలుగుల్లో మరింత వికసిస్తోంది. వందేళ్ల కిందటి వరకూ వైదికార్యుల నుంచే ఈ దేశ చరిత్ర మొదలైందనే అసమగ్ర ఊహలను సింధు నాగరికత శకలాలు కొట్టిపారేశాయి. అనాగరిక స్థితిలో సంచార జీవనులైన ఆర్యులు ఈ దేశంలో అడుగుపెట్టేసరికే ఆనాటికి ఆధునికమైన నాగరికత ఒకటుందని 1922లోనే బయటపడింది. పురావస్తు శాస్త్రవేత్త ఆర్.డి.బెనర్జీ సింధు ప్రాంతంలోని లార్కానా జిల్లాలో నదీతీరంలో మొహెంజొదారో పట్టణాన్ని కనుగొన్నాడు. ఆ తర్వాత తవ్వకాల్లో పశ్చిమ పంజాబ్‌లో రావి నది ఒడ్డున హరప్పా పట్టణాన్ని కనుగొన్నారు. ఆనాటి భారత పురావస్తు పరిశోధనా విభాగం డైరెక్టర్ జనరల్ సర్ జాన్ మార్షల్ దీనిని 'సింధు నాగరికత'గా అభివర్ణించాడు.

నదీలోయల్లోనే నాగరికతా వికాసం

ప్రపంచంలో అన్నిచోట్లా నదీలోయలే మానవ నాగరికతా వికాసానికి వాహికలైనట్టు ఇక్కడ కూడా సింధునది, దాని పరిసరాలూ మహోన్నత నాగరికతకు మూలంగా నిలిచాయి. ఈ నాగరికత ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని రూపర్ నుంచి దక్షిణాన గుజరాత్‌లోని లోధాల్- రంగపూర్ వరకూ, పడమర అరేబియా సముద్రం సమీపంలోని సుత్తజందోర్ నుంచి తూర్పున యమునా నది ప్రాంతంలోని ఉఖ్‌లినా వరకూ సువిశాలమైన ప్రాంతంలో మూల భారతీయ నాగరికతగా క్రీ.పూ 4000 నుంచి క్రీ.పూ. 1500 వరకూ విలసిల్లింది. ఆ సమయంలో ఇతర ప్రాంతాల్లో కూడా నదీ తీరాల్లో ప్రజలు స్థిర నివాసాలు ఏర్పాటు చేసుకుని, వ్యవసాయం, వ్యవసాయాధారిత వృత్తులు ఉపాధిగా జీవిస్తున్నారని చరిత్రకారులు పలు సందర్భాల్లో విశ్లేషించారు. ఈ నాగరికత నిర్మాతలు అనార్యులని వారే ద్రావిడులని కొన్ని దశాబ్దాల కిందటే విశ్లేషణలు జరిగాయి. అయితే, చరిత్రని వక్రికరించడానికి అలవాటు పడిన కొంతమంది ఇది ఆర్యులదేనంటూ కొత్త వాదాలు, రకరకాల సమర్థనలూ తెరపైకి తీసుకొచ్చి వారికి కావాల్సినంత గందరగోళాన్ని సృష్టించారు.

ఇప్పటివరకూ చారిత్రక పరిశోధనల్లో వెల్లడైన ఆధారాలను అనుసరించి ప్రపంచంలో అత్యధికశాతం మంది చరిత్రకారులు ప్రతిపాదిస్తున్న సిద్ధాంతాలను పరిశీలిస్తే.... క్రీ.పూ.1450కి పూర్వం సింధులోయలో విలసిల్లిన నాగరికత ద్రావిడులదని, వారే నేటి ఉత్పత్తి కులాలకు ప్రతినిధులని, నల్లని వర్ణంతో ఉండే ఆ వర్గాల ప్రజలే ఆర్యుల కన్నా ముందే ఈ దేశంలో నగరాలను నిర్మించారని

తేటతెల్లమవుతుంది. అంతేకాదు, క్రీ.పూ.1450 నుంచి క్రీ.పూ.1750 మధ్య కాలంలో మధ్యాసియా, యురేసియా ప్రాంతాల నుంచి ఆర్యులు తెగలు తెగలుగా భారతదేశానికి వలస వచ్చి ఈ ప్రాచీన భారతీయ నాగరికతని దఫదఫాలుగా ధ్వంసం చేశారని స్పష్టమవుతోంది. ఆ నాగరికత ధ్వంసమైన తర్వాత చనిపోయినవారు పోగా మిగిలినవారంతా ఎక్కడికి వలస వెళ్లారనేదానిపై చరిత్రకారుల్లో భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కానీ, ఇటీవల పరిశోధనలు ద్రావిడులైన సింధు-హరప్పా ప్రజలు దేశంలోని తూర్పునున్న సముద్రతీరాలకు దక్షిణాదికి తరలి వెళ్లారని స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

డిఎన్ఎ నివేదికలు ఏం చెబుతున్నాయి?

సింధు ప్రజలు ద్రావిడులు కారని వాదిస్తున్నవారికి దీటైన జవాబు చెప్పేలా జన్యుశాస్త్ర పరిశోధనల ఫలితాలున్నాయి. ఇప్పటివరకూ ఈ అంశంపై లభిస్తున్న డిఎన్ఎ రిపోర్టులను పరిశీలిస్తే సింధు నాగరికత ప్రజలు ప్రోటో ఆస్టలాయిడ్, నీగ్రోలాయిడ్ (ఇండియనైజ్డ్ మిశ్రమ తెగ అయిన ఇండో-ఆఫ్రికన్లే ద్రవిడియన్ జాతి) జాతులకు చెందినవారని తేలుతోంది. వీరంతా ఇప్పుడు ద్రావిడ జాతి ప్రజలే అని మానవ పరిణామ శాస్త్రవేత్తలు అంగీకరిస్తున్నారు. చాలాకాలం కిందట ఇదే అంశాన్ని ప్రస్తావిస్తూ 'రుగ్వేద ఆర్యులు' పుస్తక రచయిత రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ 'ఆర్యులు తమ విరోధులైన దన్యులను, దానులను నాశనం చేయడమే పనిగా సూక్తాలను రాసారని' పేర్కొన్నారు. ఆర్యులు అప్పటికి

స్థానికంగా ఈ దేశంలో నివసించే ద్రావిడులనే 'దస్యులు, దాసులు' అని రుగ్వేదంలో చాలా చోట్ల ప్రస్తావించారని తెలుస్తోంది.

ఆర్1ఎ1 తేల్చిందేంటి?

పురావస్తు తవ్వకాల్లో దేశ రాజధాని ఢిల్లీకి సుమారు వంద కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఒక గ్రామం 'రాఖీగడి'లో లభించిన అస్థిపంజరం డీఎన్ఎను పరిశోధించిన శాస్త్రవేత్తలు తాజాగా ఆసక్తికరమైన అంశాలను వెల్లడించారు. కార్బన్ డేటింగ్ సాయంతో ఇప్పటికీ ఆరు వేల ఏళ్ల కిందటి అస్థిపంజరాన్ని అక్కడి తవ్వకాల్లో కనుగొన్నారు. తొమ్మిదివేల ఏళ్లుగా జనావాసాలున్న ఈ గ్రామానికి పశ్చిమ దిశలో 37 సమాధులు తవ్వకాల్లో బయటపడ్డాయి. వీటిపై పుణేలోని ఓరియంటల్ కాలేజ్ ప్రొఫెసర్ వసంత్ శివరామ్ సాధే నిశితంగా అధ్యయనం చేశారు. లక్నోలోని బీర్బల్ సాహ్ని ఇనిస్టిట్యూట్ ఫర్ పాలియో సైన్సెస్కు చెందిన డాక్టర్ సీరజ్‌రారు, హార్వర్డ్‌కు చెందిన డాక్టర్ విగేష్ నరసింహన్ ఆ సమాధుల్లోంచి లభించిన అస్థిపంజరాల్లో ఒకదానిని ఎంపిక చేసుకుని అందులోని డీఎన్ఎను సేకరించి దానిని పరిశోధించారు. ఫలితాలను విశ్లేషించారు. ముందుగా ఈ డీఎన్ఎని శుద్ధి చేసి దాని ద్వారా జన్యు క్రమాలను రూపొందించారు. దానిని దేశంలోని మిగిలిన ప్రాంతాల ప్రజల జన్యువులతో పోల్చి చూశారు. ఈ పరిశోధనల్లో వారు కొన్ని ఆసక్తికరమైన విషయాలను కనుగొన్నారు. సింధునాగరికతకు చెందిన ఈ అస్థిపంజరంలోని జన్యువు ఉత్తర భారత దేశంలో

నివసిస్తున్నవారి జన్యువులకు సరిపోలేదు. ఉత్తర భారత ప్రజల్లో ఉండే ఆర్1ఎ1 అనే ఒక జన్యువు సింధు-హరప్పా ప్రజల్లో లేదని స్పష్టమైంది. కానీ, ఈ అస్థిపంజరంలోని జన్యువులు దక్షిణ భారతదేశంలోని ప్రజల పూర్వీకుల జన్యువుతో పోలికలు కలిగి ఉన్నాయి. ఈ తాజా పరిశోధన ఫలితాలు సింధు నాగరికత వైదికార్యులదేనంటూ కొంతమంది చేస్తున్న వాదనలను కొట్టిపారేసింది. వారి వాదనలు ఆధారరహితమని నిరూపించింది. హరప్పా.. వేదనాగరికతలో భాగం కాదని తేలిపోయింది.

సింధు ప్రజలు శ్రామిక వర్గాలే ...

సింధు నాగరికతలో వర్గ సమాజం ఉన్నా వర్ణ వ్యవస్థలేదని ఇప్పటికే పరిశోధనలు చెబుతున్నాయి. అత్యధిక శాతం మంది అప్పటికి వైజ్ఞానికంగా సామర్థ్యం గల శ్రామిక వర్గాలేనని తవ్వకాల్లో బయటపడిన నగరాల తీరు, భవనాలు, భూగర్భ కాలువలు, స్నానవాటికలు, ధాన్యాగారాలు, రహదారులు, ఆనకట్టలు, బావులు, దీపస్తంభాలు వంటివాటి నిర్మాణం స్పష్టం చేస్తోంది. వీరు రాతిని గృహోపకరణాలుగా మలిచారు. కంచు, రాగి వంటి లోహాలను వినియోగించారు. ఈ లోహాల తయారీకి కార్థానాలు కూడా ఏర్పాటు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ నాగరికత చివరిదశలో ఇనుప లోహాన్ని కూడా వినియోగించారు. వీరికి లిపి కూడా ఉంది. బార్లీ, గోధుమలు తదితర పంటలను పండించారు.

ఏనుగు దంతాలను, నెమళ్లను, దంతాలతో రూపొందించిన దువ్వెనలను దూర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి కూడా చేసేవారు. అక్కడ లభించిన ముద్రలు వారి చిత్ర, శిల్పకళని చాటిచెబుతుండగా, స్త్రీ మూర్తి విగ్రహం మాతృస్వామ్య వ్యవస్థకీ, ఎద్దుబొమ్మతో లభించిన ముద్రలు వ్యవసాయానికీ ప్రతీకలుగా నిలుస్తున్నాయి. ఇప్పటికీ దక్షిణభారత ప్రజల్లో ఎక్కువశాతం మంది శ్రామిక వర్గాలకు చెందినవారే. వివిధ వృత్తులపై ఆధారపడి జీవిస్తున్నవారే కావడం గమనార్హం.

ఉత్పత్తి కులాల భాగస్వామ్యం

సింధు నాగరికతలో ప్రధానంగా ఉన్న కొన్ని వృత్తులు నేటికీ దక్షిణ భారతదేశంలో కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. మట్టి కుండలు, పాత్రలను ఉత్పత్తిచేసే కుమ్మరులు, వస్త్రాలను రూపొందించే చేనేత పనివారు, నూలు వడికేవారు, పత్తిని తీసేవారు... ఇలా రకరకాల ఉత్పత్తి కులాల వారి భాగస్వామ్యం ఈ నాగరికతలో ఉందని ప్రముఖ మార్కిస్ట్ చరిత్రకారిణి రొమిల్లా థాఫర్ తన రచనల్లో పేర్కొన్నారు. ఆమె క్రోడీకరించిన సింధు ప్రజల జీవన విధానం దక్షిణభారత దేశంలోని ఎన్నో ఉత్పత్తి కులాల్లో ఇప్పటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది. వ్యవసాయ సంస్కృతి విషయాన్ని వేరేగా చెప్పాల్సిన పని లేదు. ఆర్యులు కేవలం సంచార జీవనాన్ని గడిపే పశుపొషకులైతే అంతకుముందే సింధు ప్రజలు శాశ్వత నివాసాలు ఏర్పరుచుకుని స్థిర వ్యవసాయం చేస్తూ నాగరికంగా ముందున్నారు.

సంస్కృతిలో సామీప్యత

సింధు ప్రజల ఆచార వ్యవహారాల్లోనూ, దక్షిణాది ద్రావిడ ప్రజల జీవనశైలిలోనూ ఎన్నో పోలికలు కనిపిస్తున్నాయి. ద్రవిడ భాషకు చెందిన బ్రహ్మల్ ప్రజలు సింధు ప్రాంత సమీపంలో ఇప్పటి పాకిస్తాన్‌లో 20 లక్షల మందికి పైగా ఉన్నారు. సింధు ప్రజలు వాడిన పూసలు వంటివే ఇప్పటికీ దక్షిణాదిలో మహిళలు ఎక్కువగా ధరిస్తున్నారు. అక్కడి మాతృస్వామ్య వ్యవస్థలోని అమ్మదేవతే.. దక్షిణాదిలో గ్రామదేవతగా మారింది. సింధు ప్రజలు పశుపతిని, లింగాలను పూజించేవారు దానికి కొనసాగింపుగా ద్రావిడుల్లో ఎక్కువగా శివారాధన, అమ్మతల్లిని పూజించడం వంటి ఆచారాలున్నాయి. వారు ఎద్దుకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చినట్టే దక్షిణదేశ సంస్కృతిలో కూడా ఎద్దుకు చాలా ప్రాధాన్యత ఉంది. ప్రతి శైవాలయంలోనూ నంది పేరుతో ఎద్దుని పూజిస్తారు. అంతేకాదు జనవరినెలలో సంక్రాంతి తర్వాత రోజు కనుమ పండుగను నిర్వహించి ఎద్దులకు అలంకారాలు చేస్తారు. సంక్రాంతి రోజుల్లో గంగిరెద్దులతో విన్యాసాలు కూడా చేయిస్తుంటారు. 'జల్లికట్టు'ను పోలిన సాహసక్రీడకు సంబంధించిన ఆనవాళ్లు సింధు నాగరికత ఫలకాల్లోనూ కనిపించాయి.

సింధు ప్రజల వేషధారణలో కనిపించిన ధోవతి, ఉత్తరీయాలను ఇప్పటికీ దక్షిణాదిలో ఉండే ద్రావిడులు ధరిస్తున్నారు. సింధు ప్రజలు తమ మాతృ, పురుష దైవాలకు ఆలయాలు నిర్మించారు. అప్పటికి ప్రకృతి శక్తుల పేరుతో ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, అగ్ని, సూర్య వంటివాటిని పూజించే రుగ్వేద ఆర్యులకు ఆలయ నిర్మాణమే తెలియదు. ఇప్పటికీ ద్రావిడులు అధికంగా నివసించే దక్షిణాది రాష్ట్రాల్లోనే అతిపెద్దవైన ఆలయాలను చూడొచ్చు. సింధు ప్రజలు తమ పూజల సమయంలో చేసే ధూపదీపాల నివేదనలు, నృత్యాలు, సంగీత వాయిద్యాల వాదనలూ ఎక్కువగా ఇప్పటికీ దక్షిణాది ఆలయాల్లో నిత్యం కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. సింధు నాగరికత తవ్వకాల్లో లభించిన పూజారి విగ్రహంలోని ఆహార్యాన్నే ఇప్పటికీ దక్షిణాది ఆలయాల్లోని అర్చకులు, క్రతువులు చేసేవారు అనుకరిస్తున్నారు.

దక్షిణాదికి సింధు ప్రజల పయనం

ఆర్యుల దాడుల్లోనూ, 200-900 ఏళ్ల క్షామం, వరదలు (జల ప్రళయాలు)లోనూ చనిపోయిన వారు పోగా మిగిలిన వారిలో ఎక్కువమంది దక్షిణ భారతదేశానికి తూర్పు తీరం వైపు, మరి కొందరు గంగానది ముఖద్వారం వైపు వలస వెళ్లినట్టు చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు. నగరాల విధ్వంసం తర్వాత ఆర్య సంస్కృతి, అందులో భాగమైన వర్ణ వ్యవస్థ వేళ్లూనుకోవడంతో అనార్యులంతా శూద్రులయ్యారు. తమకు లోబడిన వర్తకులను వైశ్యులని పేర్కొంటూ వారితో వ్యవసాయాన్ని కూడా చేయించేవారు. సప్తసింధు ప్రాంతం ఆర్యుల

ఆధిపత్యంలోకి వచ్చిన తర్వాత ద్రావిడుల వలసలు వాటి వివరాలను కొంతవరకూ తమిళనాడు ప్రాంతంలోని ప్రాచీన సంగం సాహిత్యం వివరిస్తోంది. చరిత్రలో మతం మిళితమై ఉండడం, మతాలను రాజకీయాలు అత్యధికంగా వినియోగిస్తున్న నేటి సందర్భాల్లో నిష్పక్షికమైన చరిత్రని తెలుసుకోవడం, అధ్యయనం చేయడం చాలా వరకూ కష్టమే. కానీ లభిస్తున్న ఆధారాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, పరిశోధించి అధ్యయనం చేయడం ద్వారా గతకాలపు పరిణామాలను సరిగా గుర్తించడానికి వీలవుతుంది.

సింధు విధ్వంసకులు ఆర్యులే !

సింధు నాగరికత విధ్వంసకులు ఆర్యులే అన్న వాస్తవాన్ని వారి తొలి గ్రంథం రుగ్వేదమే తేటతెల్లం చేస్తోంది. రుగ్వేదంలోని ఆరవ మండలంలో పేర్కొన్న ఇంద్రుడు నిర్మూలించిన దస్య నగరం పేరు 'హరియాపియ' ఇది హరప్పా అని చరిత్రకారులు చెబుతున్నారు. రుగ్వేదంలోని ఒకటో మండలంలో అగ్ని ద్వారా ధ్వంసమైన 'నార్మిని' నగరమే మొహెంజోదారో అని చరిత్ర పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. రుగ్వేదంలో సింధు నాగరికత విధ్వంసానికి సంబంధించి నలభై ఏళ్లకు పైగా భరతులు తదితర ఆర్య గణాలతో కలిసి దివోదాసు కిరాత శంబరునితో యుద్ధం సాగించాడని వివరించారు. దీనినే దస్సు హత్య అని పేర్కొన్నారని ఈ యుద్ధంలో దస్యులు పూర్తిగా ఓడిపోయారని రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ తన 'రుగ్వేద ఆర్యులు'లో రాశారు. సింధు ప్రజలు వ్యవసాయం

కోసం నిర్మించుకున్న ఆనకట్టలను విధ్వంసం చేయడం ద్వారా, అక్కడి నగరాలను (పురాలను) నాశనం చేయడం ద్వారానే ఇంద్రుడికి 'పురంధరుడు' అనే పేరుని రుగ్వేదంలో కల్పించారు. తమ శత్రువులైన సింధు ప్రజలను ఆర్యులు... నల్లని రంగుతో ఉన్నవారని, శిశుదేవులనీ (లింగపూజలు చేసేవారనీ) మృద్ధవచనులనీ (అసత్యాలు పలికేవారనీ) ఎన్నో చోట్ల రుగ్వేదంలో దూషణలు చేశారు. ఈ వర్ణనలను పరిశీలిస్తే ఉత్తరాదికి వలస వచ్చిన ఆర్యులు, అప్పటికే నాగరీకులైన ద్రావిడులూ భిన్నమైనవారనే స్పష్టమవుతుంది. మెహంజదారోలోనే... ఓ చోట చెల్లాచెదురుగా పడిఉన్న మృతుల అవశేషాలు బయల్పడ్డాయి. ఓ శిశువుని ఎత్తుకుని నేలకొరిగిన మహిళ, పక్కనే ఓ పురుషుడు (బహుశా భర్త కావచ్చు)తో పాటు ఓ భీకర దాడి నుంచి తప్పించుకునే ప్రయత్నంలో హతులైన సమూహానికి చెందినదిగా ఆ సైట్‌ని పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు.

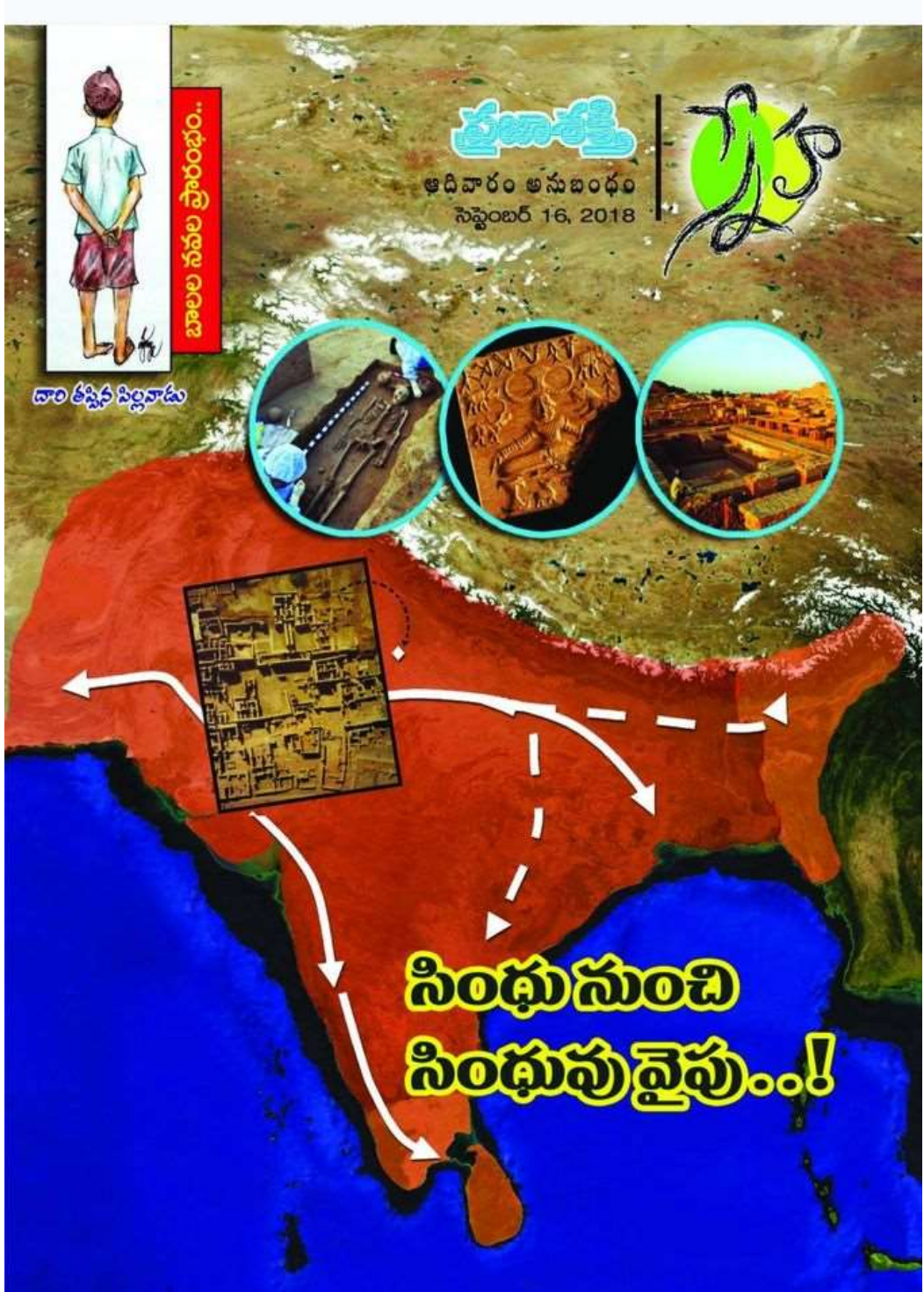
విభిన్న ప్రయోజనాల కోసం చరిత్రని ఎవరికి వారే ఊహలతో రూపొందించుకుని, ప్రచారం చేసుకుంటున్న తరుణంలో నిజాలు వెలుగుచూస్తున్నకొద్దీ కొత్త కథలు కూడా ఎన్నో పుట్టుకొస్తుంటాయి. మతాలు, కులాల్లాంటివి మనుషులను విడదీయలేవని మానవ చరిత్రలో ఉండే విశ్వజనీనత ఎప్పటికప్పుడు నిరూపిస్తూనే ఉంటుంది. వివిధ సంస్కృతులు, సామాజిక అంశాలు, జన్మక్రమాలు మానవజాతిని ఏకం చేస్తూనే ఉంటాయి. అయితే మూలాలను తెలుసుకోవడానికే ఇటువంటి పరిశోధనలు ఉపకరిస్తాయి. వీటిని వాదాలుగా మార్చుకుని ఒకరిపై మరొకరు ఆధిపత్యాన్ని సాధించాలనుకునే స్వార్థం ఎవరినైనా చారిత్రక విజ్ఞానపు వెలుగుల్ని చూడనీయలేదు. నాటి చారిత్రక మూలాలను నేటి సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ పరిణామాలతో అన్వయించుకుంటూ పొరపాట్లని సవరించుకుని భవిష్యత్‌లో ప్రగతి దిశగా పయనించడమే సకల మానవాళి కర్తవ్యం.

- బెందాళం క్రిష్ణారావు

bendalamkrishnarao@gmail.com

730 6434 888

(Sunday, September 16, 2018)

‘హరప్పా-మొహెంజోదారో

క్రో-మాథూన్ గుహ ముఖ్యమైన చారిత్రక విధాన సంస్థల మానవ కథ విశాసమేదీ?

ఇతిహాసపు రీతబీకోసం

అట్టడుగున పడి కన్నులచని కథలన్నీ కావాలిప్పుడు! దాచేస్తే దాగని సత్యం... అంటారు మహాకవి శ్రీశ్రీ ‘చేకపరిశ్రమ’ గీతంలో....

అయితే, గత కొన్నేళ్ళూ తమ సాహిత్యాంశం, అందులోని పేటకథలను ప్రస్తావించే వివిధ మతాలవారులు ఎన్ని రకాల వక్రభాషాన్ని చెబుతున్నా చరిత్ర గుర్తులు సత్యాన్నే నివేదిస్తుంటాయి. రకరకాల ఇజాల మధ్య నిజాలను సమాధిచేసి పాలకులు ప్రజల చరిత్రను ఎంత మనోహర మారేడుకాయగా మార్చాలని ప్రయత్నాలు చేసినా ఎప్పటికప్పుడు పరిశోధనల్లో నిగ్గులేదే వాస్తవాలు వారి కుటించేకాల్సి ఇరుగుపెరుగుతూ ఉంటాయి. పాతపత్త పురాణాలే చరిత్రంటూ ఎంత ప్రచారం జరిగినా అమ్మీ కల్వరేనని వాటిలో శాస్త్రీయ లోనేరని పురావస్తు, చారిత్రక పరిశోధనలు రుజువు చేస్తూనే ఉన్నాయి. సామాజిక శాస్త్రాల్లో అతి ముఖ్యమైనది ‘చరిత్ర’. అదివ్వదు సాంకేతిక విజ్ఞానపు వెలుగుల్లో మరింత వికసిస్తోంది. పంచేళ్ల కిందటి వరకూ వైదికార్యం నుంచే ఈ దేశ చరిత్ర మొదలైందనే అనమ్మగ్ ఉపాధులు సింధు నాగరికత శరణు కొట్టిపోతాయి. అనాగరిక స్థితిలో సంచార జీవనమైన ఆర్యులు ఈ దేశంలో అడుగుపెట్టేసరికే అనాటికే ఆధునికమైన నాగరికత ఒకటుందని

చరిత్ర... మానవ జీవన గమనానికే దిక్కుగా. అది గుండెల పైత్యస్థితికి ఎక్కో అక్షం సంకల్పంగా కిందట జీవ పరిణామంలో చోటుపెరుగుతున్నా మారని మానవ సమూహాలు ఇప్పటికీ ఖండిం గుండె పొలి అడుగుపెట్టే ప్రపంచంలో తమకు నివాసయోగ్యమైన ప్రాంతాల్లో జాతినిర్మాణం: అప్పటినుంచీ ఇప్పటివరకూ మానవ సమూహాలు గుండెల సంవరణమైన ఉన్నాయి. అవికూలమైన చోట స్థిర మేకలను నిర్మాణం చేసుకోవడంతోపాటు మరింత అభివృద్ధిమైన ప్రాంతాలను కలపి పెత్త అవ్వడం స్వలమమయ్యిందని ఇది గుండెల ప్రక్రియే. ఈ అప్రేక్షా పద్ధత్యుడూ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఇప్పటివరకూ చెబుతుంటున్న చరిత్ర వాదామరకూ పాలకులు, ప్రభుత్వాలకు, రాజకూలంగా, క్రామిక ప్రజా సమూహాలకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహారే కూర్చుంటున్నట్లు. ఇంకా చరిత్రను తప్పకనే వ్రాసామని కాస్తాస్త్రీయ తనివీటిని ప్రజాస్వామ్యం పైకొనియాడే. ఇతిహాసాలలో తనివీటిని ప్రజాస్వామ్యం శాస్త్రాల విభాగాలంతో జరుగుతున్న పరిశోధనలు కూడా అంతాంటూ విజయంలోకి గీసుకురావడానికి ఎంతగానో తోడ్పడుతున్నాయి. చరిత్రలో తమ భాగస్వామ్యం ఏమిటి? తమ మూలాలు ఎక్కడ నుంచి ఎక్కడికి ప్రయాణం సాగిస్తున్నాయి? వంటి ఎక్కి అనేకమంటూ ప్రజలు తెలుసుకుంటున్నాడు. క్షాంతిమైన చిట్టే భారత ప్రజల మూలాలు సింధు నాగరికతకు చెందినవని ఇప్పటికే పలు విరివిధరకాల రుజువు చేస్తున్న సందర్భంలో సింధు అనే పరిణామాక ప్రాంతం నుంచి అనాటి ప్రజలు సింధుభూనమంత్రంపైప్రగా చక్రీయారత ప్రాంతాలకు చేరిన ప్రస్తావన ఈ వారం అద్దమం ఇది.

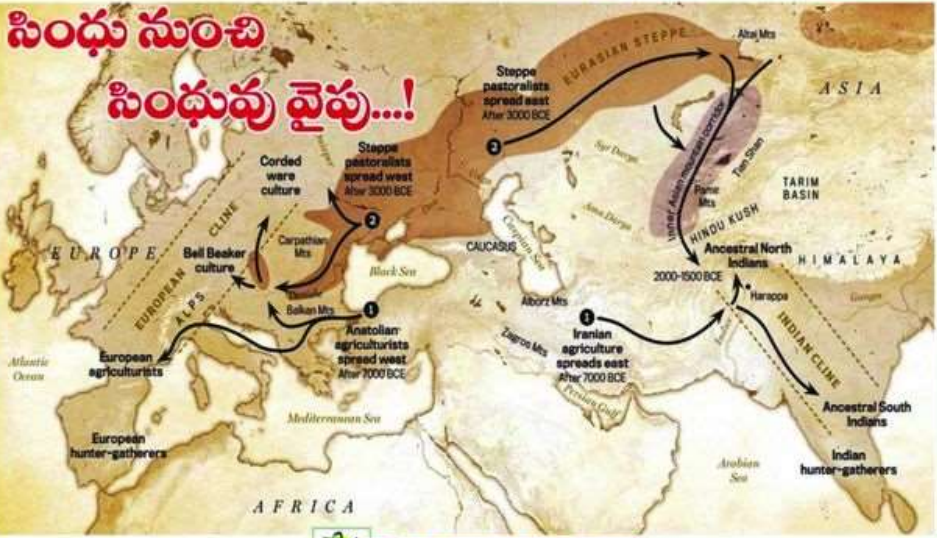
1922లోనే బయటపడింది. పురావస్తు శాస్త్రవేత్త అర్.డి. ఔనర్ల సింధు ప్రాంతంలోని లారానా జిల్లాలో సమీపంలో మొహెంజోదారో పట్టణాన్ని కనుగొన్నాడు. ఆ తర్వాత తవ్వకాల్లో పశ్చిమ పంజాబ్లో రావి నది ఒడ్డున హరప్పా పట్టణాన్ని కనుగొన్నాడు. అనాటి భారత పురావస్తు పరిశోధనా విభాగం డైరెక్టర్ జనరల్ నర్ జాన్ మార్షల్ దీనిని సింధు నాగరికతగా అభివర్ణించాడు.

సమీపంలోనే నాగరికతా విశాసం

ప్రపంచంలో అన్నిచోట్లా సమీపంలోనే మానవ నాగరికతా విశాసానికి వాహకమైనట్లు ఇప్పుడ కూడా సింపిందని, దాని పరిసరాలూ మహోన్నత నాగరికతకు మూలంగా నిలిచాయి. ఈ నాగరికత ఉత్తరప్రదేశ్లోని రూపర్ నుంచి దక్షిణాన గుజరాత్లోని లోదాల్- రంగపూర్ వరకూ, పడమర ఆరేబియా సముద్రం సమీపంలోని సుఖ్కజులోర్ నుంచి తూర్పున యమునా నది ప్రాంతంలోని ఉఖినినా వరకూ సువిశాలమైన ప్రాంతంలో మూల భారతీయ నాగరికతగా క్రీ.పూ 4000 నుంచీ క్రీ.పూ. 1500 వరకూ విలసిల్లింది. ఆ సమయంలో ఇతర ప్రాంతాల్లో కూడా సమీప తీరాల్లో ప్రజలు స్థిర నివాసాలు ఏర్పాటు చేసుకుని, వ్యవసాయం, వ్యవసాయాధారిత వృత్తులు ఉపాధిగా జీవిస్తున్నారని చరిత్రకారులు పలు సందర్భాల్లో విశ్లేషించారు. ఈ నాగరికత నిర్మాతలు అనార్యులని వారే ధ్రావిడులని కొన్ని భాషాంశ కిందనే విశ్లేషణలు జరిగాయి. అయితే, చరిత్రని వక్షీకరించడానికి అలవాటు పడిన కొంతమంది ఇది ఆర్యులదేనంటూ కొత్త వాదాలు, రకరకాల సమర్థనలు తెచ్చిపెట్టి తీసుకొచ్చి వారికే

- బెందామకం కృష్ణారావు

bendalamkrishnaraao@gmail.com

కావాల్సినంత గందరగోళాన్ని సృష్టించారు. ఇప్పటివరకూ చారిత్రక పరిశోధనల్లో వెల్లడైన ఆధారాలను అనుసరించి ప్రపంచంలో అత్యధికశాతం మంది చరిత్రకారులు ప్రతిపాదిస్తున్న సిద్ధాంతాలను పరిశీలిస్తే... శ్రీ. పూ. 1450కి పూర్వం సింధులోయలో విలసిల్లిన నాగరికత ద్రావిడులదని, వారే నేటి ఉత్పత్తి కురాలకు ప్రతినిధులని, నల్లని వర్ణంతో ఉండే ఆ వర్ణాల ప్రజలే ఆర్యుల కన్నా ముందే ఈ దేశంలో నగరాలను నిర్మించారని తేటతెల్లమవుతుంది. అంతేకాదు, శ్రీ. పూ. 1450 నుంచి శ్రీ. పూ. 1750 మధ్య కాలంలో మధ్యాసియా, యూరేసియా ప్రాంతాల నుంచి అర్యులు తెగలు తేగలుగా భారతదేశానికి వలస వచ్చి ఈ ప్రాచీన భారతీయ నాగరికతని దఫదఫాయిగా ధ్వంసం చేశారని సృష్టమవుతోంది. ఆ నాగరికత ధ్వంసమైన తర్వాత చనిపోయినవారు చోగా మిగిలినవారంతా ఎక్కడికి వలస వెళ్లారనేదానిపై చరిత్రకారుల్లో భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కానీ, ఇటీవల పరిశోధనల ద్రావిడులైన సింధు-హరప్పా ప్రజలు దేశంలోని తూర్పునున్న సముద్రతీరాలకు దక్షిణాదికి తరలి వెళ్లారని సృష్టం చేస్తున్నారు.

డీఎన్ఎ నివేదికలు ఏం చెబుతున్నాయి?
సింధు ప్రజలు ద్రావిడులు కారని వాదిస్తున్నవారికి ఢిల్లీన జవాబు చెప్పేలా జన్యుశాస్త్ర పరిశోధనల ఫలితాలున్నాయి. ఇప్పటివరకూ ఈ అంశంపై లభిస్తున్న డీఎన్ఎ రిపోర్టులను పరిశీలిస్తే సింధు నాగరికత ప్రజలు ప్రోటో ఆస్ట్రాలాయిడ్, నీగ్రోలాండ్ (ఇండియన్లకేడే మిశ్రమ తెగ అయిన ఇండో-ఆఫ్రికన్లే ద్రవిడియన్ జాతి) జాతులకు చెందినవారని తేలుతోంది. వీరంతా ఇప్పుడు ద్రావిడ జాతి ప్రజలే అని మానవ పరిణామ శాస్త్రవేత్తలు అంగీకరిస్తున్నారు. చాలాకాలం కిందట ఇదే అంశాన్ని ప్రస్తావించే 'రుగ్గడ అర్యులు' పుస్తక రచయిత రాహుల్ సాంకృత్యాచార్య 'అర్యులు తమ విరోధులైన దన్యులను, దాసులను నాశనం చేయడమే పనిగా సూక్ష్మాలను రాసారని' పేర్కొన్నారు. అర్యులు ఇప్పటికీ స్థానికంగా ఈ దేశంలో నివసించే ద్రావిడులనే 'దన్యులు, దాసులు' అని రుగ్గడంలో చాలా చోట్ల ప్రస్తావించారని తెలుస్తోంది.

ఆరీ1ఎ1 తేల్చిందేమి?
పురావస్తు తవ్వకాల్లో దేశ రాజధాని ఢిల్లీకి సుమారు వంద కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఒక గ్రామం 'రాఖిగఢ్'లో లభించిన అస్థివంజరం డీఎన్ఎను పరిశోధించిన శాస్త్రవేత్తలు తాజాగా ఆనక్షికరమైన అంశాలను వెల్లడించారు. కార్టన్ డేటింగ్ సాయంతో ఇప్పటికీ ఆరు వేల ఏళ్ల కిందటి అస్థివంజరాన్ని

అక్కడి తవ్వకాల్లో కనుగొన్నారు. కొమ్మిడివేల ఏటాగా జనావాసాలున్న ఈ గ్రామానికి వర్షపు దీకలో 37 సమాధులు తవ్వకాల్లో బయటపడ్డాయి. వీటిపై పుజేలోని ఓరియంటల్ కాలేజ్ ప్రొఫెసర్ వనంత్ శివరామ్ సాతే నిశితంగా అధ్యయనం చేశారు. లక్నోలోని ఢీర్లర్ సాహిత్తా ఇన్స్టిట్యూట్ ఫర్ పాలియో సైన్సెస్కు చెందిన డాక్టర్ నీరజ్ రామ్, హరప్పాకు చెందిన డాక్టర్ విగ్నేష్ నరసింహన్ ఆ సమాధుల్లోంచి లభించిన అస్థివంజరాల్లో ఒకదానిని ఎవీక చేసుకుని అందులోని డీఎన్ఎను సేజరించి దానిని పరిశోధించారు. ఫలితాలను విశ్లేషించారు. ముందుగా ఈ డీఎన్ఎని శుద్ధి చేసి దాని ద్వారా జన్యు క్రమాలను రూపొందించారు. దానిని దేశంలోని మిగిలిన ప్రాంతాల ప్రజల జన్యులతో పోల్చి చూశారు. ఈ పరిశోధనల్లో వారు కొన్ని ఆనక్షికరమైన విషయాలను కనుగొన్నారు. సింధునాగరికతకు చెందిన ఈ అస్థివంజరంలోని జన్యువు ఉత్తర భారత దేశంలో నివసిస్తున్నవారి జన్యువులకు సరిపోలేదు. ఉత్తర భారత ప్రజల్లో ఉండే ఆరీ1ఎ1 అనే ఒక జన్యువు సింధు-హరప్పా ప్రజల్లో లేదని స్పష్టమైంది. కానీ, ఈ అస్థివంజరంలోని జన్యువుల దక్షిణ భారతదేశంలోని ప్రజల పూర్వకుల జన్యువుతో పోలికలు తేలింది. ఈ తాజా పరిశోధన ఫలితాలు సింధు నాగరికత

వైదికార్యులదేనంటూ కొంతమంది చేస్తున్న వాదనలను కొట్టిపారేసింది. వారి వాదనలు ఆధారరహితమని నిరూపించింది. హరప్పా, వేదనాగరికతలో భాగం కాదని తేలిపోయింది.
సింధు ప్రజలు క్రామిక వర్గాలే ...
సింధు నాగరికతలో వర్ణ సమాజం ఉన్నా వర్ణ వ్యవస్థలేదని ఇప్పటికీ పరిశోధనలు చెబుతున్నాయి. అత్యధిక శాతం మంది అప్పటికి వైజ్ఞానికంగా సామర్థ్యం గల క్రామిక వర్గాలేనని తవ్వకాల్లో బయటపడిన నగరాల తీరు, భవనాలు, భూగర్భ కాలువలు, స్నానవాణీకలు, ధాన్యాగారాలు, రహదారులు, అనకట్టలు, బావులు, దీపస్తంభాలు వంటివాటి నిర్మాణం స్పష్టం చేస్తోంది. వీరు రాతిని గృహోపకరణాలుగా మురిచారు. కంయ, రాగి వంటి లోహాలను వినియోగించారు. ఈ లోహాల తయారీకి కార్టానాలు కూడా ఏర్పాటు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ నాగరికత వివిధదేశాలతో సమన్వయం కూడా వినియోగించారు. వీరికి బీబీ కూడా ఉంది. చాక్లీ, గేదెములు తదితర వంటలను వండించారు. ఏనుగు దంతాలను, నెమళ్ళను, ధంకాలతో రూపొందించిన దుస్తులను దూర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి కూడా చేసేవారు. అక్కడ లభించిన ముద్రలు వారి చిత్ర, శిల్పకళని చాటిచెబుతుండగా, స్త్రీ మూర్తి విగ్రహం మాతృసామ్య వ్యవస్థకే, ఎద్దులొమ్మతో లభించిన ముద్రలు వ్యవసాయానికి ప్రతీకలుగా నిలుస్తున్నాయి. ఇప్పటికీ దక్షిణభారత ప్రజల్లో ఎక్కువశాతం మంది క్రామిక వర్గాలకు చెందినవారే. వివిధ వ్యర్థాలపై ఆధారపడి జీవిస్తున్నవారే కావడం గమనార్హం. ఉత్పత్తి కురాల భాగస్వామ్యం సింధు నాగరికతలో

7 ప్రతాపి అదిత్యం • 16 సెప్టెంబర్ 2018

ప్రధానంగా ఉన్న కొన్ని వస్తువులు నేటికీ దక్షిణ భారతదేశంలో కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. మట్టి కుండలు, పాత్రలను ఉత్పత్తిచేసే కుమ్మరులు, వస్త్రాలను రూపొందించే చేనేత వనివారు, నూలు వడిచేవారు, పత్తిని తీసేవారు... ఇలా రకరకాల ఉత్పత్తి కులాల వారి భాగస్వామ్యం ఈ నాగరికతలో ఉందని ప్రముఖ మార్క్సిస్ట్ చరిత్రకారిణి రోమిల్లాథాపర్ తన రచనల్లో పేర్కొన్నారు. ఆమె క్లోడీకరించిన సింధు ప్రజల జీవన విధానం దక్షిణభారత దేశంలోని ఎన్నో ఉత్పత్తి కులాల్లో ఇప్పటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది. వ్యవసాయ సంస్కృతి విషయాన్ని వేరేగా చెప్పాల్సిన పని లేదు. ఆర్యులు కేవలం సంచార జీవనాన్ని గడిపే పశు పోషకులైతే అంతకుముందే సింధు ప్రజలు శాశ్వత నివాసాలు ఏర్పరుచుకుని స్థిర వ్యవసాయం చేస్తూ నాగరికంగా ముందున్నారు.

సంస్కృతిలో సామీప్యత

సింధు ప్రజల ఆదార వ్యవహారాల్లోనూ, దక్షిణాది ద్రావిడ ప్రజల జీవనశైలిలోనూ ఎన్నో పోలికలు కన్పిస్తున్నాయి. ప్రవిడ భాషకు చెందిన బ్రహ్మలో ప్రజలు సింధు ప్రాంత సమీపంలో ఇప్పటి పాకిస్తాన్లో 20 లక్షల మందికి పైగా ఉన్నారు. సింధు ప్రజలు వాడిన పూసలు వంటివే ఇప్పటికీ దక్షిణాదిలో మహిళలు ఎక్కువగా ధరిస్తున్నారు. అక్కడి మాతృస్వామ్య వ్యవస్థలోని అమ్మదేవతే... దక్షిణాదిలో గ్రామదేవతగా మారింది. సింధు ప్రజలు పశుపతిని, లింగాలను పూజించేవారు దానికి కొనసాగింపుగా ద్రావిడుల్లో ఎక్కువగా శివాదాన, అమ్మకల్లిని పూజించడం వంటి ఆచారాలున్నాయి. వారు ఎద్దుకు ప్రాధాన్యత

ఇద్దినట్లే దక్షిణదేశ సంస్కృతిలో కూడా ఎద్దుకు చాలా ప్రాధాన్యత ఉంది. ప్రతి శైవాలయంలోనూ నంది పేరుతో ఎద్దుని పూజిస్తారు. అంతేకాదు జనపరిసరంలో సంత్రాంతి తర్వాతరోజు కనుమ వండుకుని నిర్వహించి ఎద్దులకు ఆలంకారాలు చేస్తారు. సంత్రాంతి రోజుల్లో గంగిరెద్దులతో విగ్నానాలు కూడా చేయబడతాయి. 'ఇల్లికట్టు'ను పోలిన సాహసక్రీడకు సంబంధించిన అనవాళ్ళు సింధు నాగరికత పలకాల్లోనూ కనిపించాయి. సింధు ప్రజల వేషధారణలో కనిపించిన రోపరి, ఉత్తరీయాలను ఇప్పటికీ దక్షిణాదిలో ఉండే ద్రావిడులు ధరిస్తున్నారు. సింధు ప్రజలు తమ మాతృ పురుష దైవాలకు అలయాలు నిర్మించారు. అప్పటికీ ప్రత్యేక శక్తుల పేరుతో ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, అగ్ని, సూర్య వంటివెరిని పూజించే రుగ్వేద ఆర్యులకు అలయ నిర్మాణమే తెలియదు. ఇప్పటికీ ద్రావిడులు అధికంగా నివసించే దక్షిణాది రాష్ట్రాల్లోనే అతిపెద్దవైన ఆలయాలను చూడొచ్చు. సింధు ప్రజలు తమ పూజల సమయంలో చేసే ధూపదీపాల నివేదనలు, స్మశానాలు, నంగీత వాయిద్యాల వాదనలూ ఎక్కువగా ఇప్పటికీ దక్షిణాది ఆలయాల్లో నిత్యం కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. సింధు నాగరికత తవ్వకాల్లో లభించిన పూజారి విగ్రహంలోని అపారాధాన్ని ఇప్పటికీ దక్షిణాది ఆలయాల్లోని ఆర్యకులు, క్రతువులు చేసేవారు అనుభవిస్తున్నారు.

దక్షిణాదికి సింధు ప్రజల వయనం

ఆర్యుల దాడుల్లోనూ, 200-900 ఏళ్ల క్లామం, వరదలు (జల ప్రళయాల)లోనూ చనిపోయిన వారు పోగా మిగిలిన వారిలో ఎక్కువమంది దక్షిణ భారతదేశానికి తూర్పు తీరం వైపు, మరి కొందరు గంగానది ముఖద్వారం వైపు వలస వెళ్లినట్లు చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు. నగరాల విధ్వంసం తర్వాత ఆర్య సంస్కృతి, అందులో భాగమైన వర్ణ వ్యవస్థ వేళ్ళనుతోపడంకో అనార్యులంతా తూర్పున వెళ్లారు. తమకు లోబడిన వర్ణకులను వైశ్యులని పేర్కొంటూ వారికో వ్యవసాయాన్ని కూడా చేయించేవారు. సప్తసింధు ప్రాంతం ఆర్యుల అధిపత్యంలోకి వచ్చిన తర్వాత ద్రావిడుల వలసలు వాటి వివరాలను కొంతవరకూ తమిళనాడు ప్రాంతంలోని ప్రాచీన వంగం సాహిత్యం వివరిస్తోంది. చరిత్రలో మతం మిగిలెత్తే ఉండడం, మతాలను రాజకీయాలు ఆత్యధికంగా వినియోగిస్తున్న నేటి సందర్భాల్లో నిష్పక్షపాతమైన చరిత్రని తెలుసుకోవడం, అధ్యయనం చేయడం చాలా వరకూ కష్టమే. కానీ లభిస్తున్న ఆధారాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, పరిశోధించి అధ్యయనం చేయడం ద్వారా గతకాలపు పరిణామాలను నేరిగా గుర్తించడానికి వీలవుతుంది.

విభిన్న ప్రయోజనాల కోసం చరిత్రని ఎవరికీ వాడే ఊహలతో రూపొందించుకుని, ప్రచారం చేసుకుంటున్న తరుణంలో నిజాలు వెలుగుచూస్తున్నట్లే కొత్త తథ్యలు కూడా ఎన్నో వుట్టకొస్తుంటాయి. మతాలు, కులాల్లాంటివి మనుషులను విడదీయలేవని మానవ చరిత్రలో ఉండే విశ్లేషణీయత ఎప్పటికప్పుడు నిరూపిస్తూనే

సింధు విద్వంసకులు ఆర్యులే!

సింధు నాగరికత విద్వంసకులు ఆర్యులే అన్న వాస్తవాన్ని వారి గ్రంథం రుగ్వేదమే తేటతెల్లం చేస్తోంది. రుగ్వేదంలోని ఆరవ మండలంలో పేర్కొన్న ఇంద్రుడు నిరర్బురించిన దివ్య నగరం పేరు 'హరియాపియ' ఇది హరిప్పా లని చరిత్రకారులు చెబుతున్నారు. రుగ్వేదంలోని ఒకటో మండలంలో లగ్నీ ద్వారా ధ్వంసమైన 'నార్మిని' నగరమే మొహంతోదాలో లని చరిత్ర పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. రుగ్వేదంలో సింధు నాగరికత విద్వంసానికి సంబంధించి వల్లభి విశ్వకు సైగా ధర్మకులు తదితర ఆర్య గణాలతో కలిసి విశోదాను కిరాత శంఖరునితో యుద్ధం సాగించాడని వివరించారు. దీనినే దివ్య హక్కు లని పేర్కొన్నారు ఈ యుద్ధంలో దివ్యులు పూర్తిగా ఓడిపోయారని రావెనర్ సాంకేత్యాయన్ తన 'రుగ్వేద ఆర్యులు'లో రాశారు. సింధు ప్రజలు వ్యవసాయం కోసం నిర్మించుకున్న అంతకట్టలను విద్వంసం చేయడం ద్వారా, అక్కడి నగరాలను (పురాలను) నాశనం చేయడం ద్వారానే ఇంద్రుడికి 'పురంధరుడు' అనే పేరుని రుగ్వేదంలో కల్పించారు. తమ శత్రువులైన సింధు ప్రజలను ఆర్యులు... నల్లని రంగుతో ఉన్నవారని, శిశుదేవులనీ (లింగపూజలు చేసేవారనీ) మృత్యువచకులనీ (అసత్యాలు పరికేవారనీ) ఎన్నో చోట్ల రుగ్వేదంలో దూషణలు చేశారు. ఈ వర్ణనలను పరిశీలిస్తే ఉత్తరాదికి వలస వచ్చిన ఆర్యులు, అప్పటికే నాగరికమైన ద్రావిడులూ భిన్నమైనవారనే స్పష్టమవుతుంది. మొహంతోదాలోనే... ఓ చోట చెల్లాచెదురుగా పడిఉన్న మృతల అవశేషాలు బయల్పడ్డాయి. ఓ శిశువుని ఎత్తుకుని నేలకొరిగిన మహిళ, పక్కనే ఓ పురుషుడు (బహుశా భర్త కావచ్చు)తో పాటు ఓ భీకర దాడి నుంచి తప్పించుకునే ప్రయత్నంలో పాతులైన సమూహానికి చెందినదాగా ఆ నల్లని పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు.

ఉంటుంది. వివిధ సంస్కృతులు, సామాజిక అంశాలు, జన్మగ్రహాలు మానవజాతిని ఏకం చేస్తూనే ఉంటాయి. అయితే మూలాలను తెలుసుకోవడానికే ఇటువంటి పరిశోధనలు ఉపయోగపడతాయి. వీటిని వాదనలుగా మార్చుకుని ఒకరిపై మరొకరు అభివర్ణాన్ని సాధించాలనుకునే స్వార్థం ఎవరినైనా చారిత్రక విజ్ఞానపు వెలుగుల్ని చూడనీయలేదు. నాటి చారిత్రక మూలాలను నేటి సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ పరిణామాలతో అన్వయించుకుంటూ పౌరపాక్షిని నవరించుకుని తమిష్టాల్లో ప్రగతి దిశగా వయసుంచడమే నీకల మానవాళి కర్తవ్యం.

8

ప్రజాశక్తి అంబేద్కర్ • 16 సెప్టెంబర్ 2018

